

ΕΞΕΡΧΟΜΕΝΟ-ΚΛΕΙΣΙΜΟ

Αρ. Πρ.: Ημερ:
4451 22/9/09
Θέμα: Απάντηση Παρ: Ασφαλισμένος

Περ/κό Υποκ/μα Θεσ/νίκης
Υποδιεύθυνση Συντάξεων
Τμήμα: Δ Συντάξεων
Ταχ. Δ/ση: Αριστοτέλους 15
Τ.Κ. 546 24 - Θεσ/νίκη
Πληροφορίες: Ντόβα Ιουλία
Αριθ. τηλ. 2310 294828
FAX: 2310 229810

ΠΡΟΣ
Τον κύριο Τσολογιάννη Οδυσσέα
(ΑΜ 5850686)
Σουρωτή
Τ.Κ. 57006 - Βασιλικά
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΘΕΜΑ: «Απάντηση σε αίτησή σας»

Απαντώντας στην 114989/22-9-09 αίτησή σας με την οποία ζητάτε να σας γνωρίσουμε με ποιες διατάξεις θα μπορούσατε να συνταξιοδοτηθείτε, σας γνωρίζουμε ότι ήδη σε εκτέλεση της 2489/2007 απόφασης του Δ.Π.Θ. θεμελιώσατε συνταξιοδοτικό δικαίωμα λόγω γήρατος σαν πατέρας με ανήλικο παιδί και με απόφαση του Δ/ντή σας απονεμήθηκε σύνταξη γήρατος πλήρης από 15/1/2004, με αναστολή καταβολής της γιατί συνεχίσατε να εργάζεστε.

Επίσης, απαντώντας στην 137499/12-11-09 Υπεύθυνη Δήλωσή σας με την οποία δηλώσατε ότι παραιτείστε από την αίτηση για σύνταξη λόγω γήρατος με ανήλικο παιδί και ζητήσατε να μην εκτελεστεί η 2489/2007 απόφαση Δ.Π.Θ. γιατί συνεχίσατε να εργάζεστε και θέλατε να συνταξιοδοτηθείτε με τις διατάξεις της 35ετίας, σας γνωρίζουμε ότι σύμφωνα με το Γ58/7/30-12-09 ειδικό έγγραφο της Διοίκησης η παραπάνω απόφαση του Δ.Π.Θ. είναι υποχρεωτικά εκτελεστή, δεδομένου ότι δεν υποβλήθηκε αίτηση αναστολής της εκτέλεσής της, η δε προσφυγή στο Δ.Π.Θ. ασκήθηκε από εσάς τον ίδιο.

Επομένως, η παραπάνω απόφαση θα πρέπει να εκτελεστεί χωρίς να υπάρχει καμία δυνατότητα διαφοροποίησης, αφού καθίστασθε συνταξιούχος δυνάμει αυτής ακριβώς της πρωτόδικης απόφασης και του δεδικασμένου που απορρέει από αυτή.

ΤΟ ΤΜΗΜΑ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ
Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ

Ιουλία Ντόβα

Μαρία Μαρτίνο

Ε.Δ.Υ.
Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ

Χ.Δ.
Αριθμ. αποφ. 756/2010

ΤΟ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΤΜΗΜΑ Ε΄

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 16 Φεβρουαρίου 2010, με την εξής σύνθεση: Κωνσταντίνος Πετρίδης Προεδρεύων, καλυομένων των Προέδρων και των Αρχαιοτέρων Δικαστών, Ιορδάνης Φωτιάδης και Σοφία Μαραβελάκη – Εισηγήτρια, Εφέτες Διοικητικών Δικαστηρίων. Ως Γραμματέας έλαβε μέρος η δικαστική υπάλληλος Θεοδώρα Γαλάνη.

Γ ι α να δικάσει την από 14-1-2008 έφεση 1) Του Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία «Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων – Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών» (Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ.), που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Αγίου Κωνσταντίνου αρ. 8) και εκπροσωπείται νόμιμα 2) Του Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία «Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών (Ε.Τ.Ε.Α.Μ.) που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Αγίου Κωνσταντίνου αρ. 8) και εκπροσωπείται νόμιμα. Παραστάθηκε ως πληρεξούσιος αυτών ο δικηγόρος Θεσσαλονίκης Σάββας Ταυρίδης.

Κ α τ ά Οδυσσέα Τσουλογιάννη του Κωνσταντίνου, κατοίκου Σουρωτής Βασιλικών, ο οποίος παραστάθηκε αυτοπροσώπως.

Με την έφεση αυτή ζητείται η εξαφάνιση της 2489/2007 αποφάσεως του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης.

Κατά την εκδίκαση της υποθέσεως το Δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο δικηγόρο των εκκαλούντων Ν.Π.Δ.Δ., ο οποίος ζήτησε να γίνει δεκτή η έφεσή τους και τον εφεσίβλητο, ο οποίος ζήτησε την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη, χωρίς τη συμμετοχή της Γραμματέως, που δεν κρίθηκε αναγκαία, και

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφθηκε κατά το Νόμο.

1. Επειδή με την κρινόμενη έφεση, για την οποία δεν απαιτείται κατά νόμον παράβολο (άρ.28 παρ.4 Ν.2579/98 -ΦΕΚ Α 31), τα εκκαλούντα ΝΠΔΔ επιδιώκουν παραδεκτώς την εξαφάνιση της 2489/2007 απόφασης του Τριμελούς Διοικητικού (Έφετείου) Θεσσαλονίκης, με την οποία είχε γίνει δεκτή προσφυγή του εφεσιβλήτου κατά των 789 και 790 /συν.61/11-07-2005 αποφάσεων της Β Τοπικής Διοικητικής Επιτροπής (ΤΔΕ) του Περιφερειακού Υποκαταστήματος ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Θεσσαλονίκης. Με τις τελευταίες, είχαν απορριφθεί ενστάσεις του κατά των 7471 και 7472/17-3-2004 αποφάσεων της Διευθύντριας Συντάξεων του Περιφερειακού Υποκαταστήματος ΙΚΑ Θεσσαλονίκης επί αιτημάτων του για απονομή κύριας και επικουρικής σύνταξης, βάσει των διατάξεων του άρθρου 28 παρ.5 εδ.δ' του Α.Ν.1846/1951.

2. Επειδή, στο άρθρο 4 του Συντάγματος, ορίζεται ότι: "1. Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου. 2. Οι Έλληνες και οι Ελληνίδες έχουν ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις...". Εξάλλου στο άρθρο 28 του Α.Ν. 1846/51 (Α' 179), όπως τροποποιήθηκε αρχικώς με το άρθρο 5 του Ν.Δ. 4104/60 (Α' 147) και στη συνέχεια με το άρθρο 27 παρ. 3 περ. δ' του Ν. 1902/90 (Α' 133) προβλέπεται ότι: "3.α. ..., β. ..., γ. ..., δ. Ασφαλισμένη μητέρα με ανήλικα παιδιά, καθώς και ασφαλισμένη μητέρα με παιδιά οποιασδήποτε ηλικίας που είναι ανίκανα για κάθε βιοποριστική εργασία, η οποία συμπληρώνει το 50ό έτος της ηλικίας και 5.500 τουλάχιστον ημέρες

Γίνεται
Μα (δ) χη
Μα αυ' αυ' γς
Τίθεται:

⓪

⓪

εργασίας, δικαιούται σύνταξη γήρατος μειωμένη κατά 1/200 της πλήρους μηνιαίας σύνταξης για κάθε μήνα που λείπει από το 65ο έτος της ηλικίας της, το ποσό της οποίας δεν μπορεί να είναι μικρότερο από το κάθε φορά κατώτατο όριο συντάξεων. Το δικαίωμα θεμελιώνεται εφ' όσον η γυναίκα δεν είναι συνταξιούχος του Ι.Κ.Α. του Δημοσίου, Ν.Π.Δ.Δ. ή άλλου οργανισμού κυρίας ασφάλισης".

3. Επειδή η παραπάνω διάταξη του άρθρου 28 του Α.Ν. 1846/1951, όπως αρχικώς είχε τροποποιηθεί με το άρθρο 5 του Ν.Δ. 4104/1960, αποτελούσε προνόμιο υπέρ των γυναικών ασφαλισμένων του Ι.Κ.Α., το οποίο(προνόμιο), ως αντίθετο προς τα άρθρα 4 παρ. 2 και 116 του Συντάγματος, έπρεπε να είχε καταργηθεί. Αντί όμως της καταργήσεώς του, η διάταξη του άρθρου 27 παρ. 3 περ. δ' του Ν. 1902/1990 επανέλαβε το προνόμιο αυτό υπέρ των ασφαλισμένων γυναικών. Όμως αυτό, κατά το μέρος που θεσπίζεται μόνο υπέρ των ασφαλισμένων γυναικών, συνιστά δυσμενή μεταχείριση για τον άνδρα ασφαλισμένο, συνιστά δηλαδή δυσμενή διάκριση βάσει του φύλου και ως εκ τούτου, η ρύθμιση του νόμου είναι κατά το μέρος αυτό αντίθετη προς τις προαναφερθείσες συνταγματικές διατάξεις (Σ.τ.Ε. 3100/2008, 3088/2007(Ολ), 1379/1998,Δ.Εφ.Πειραιά 496/2005,ΔΠΑ 5115,4114,2009). Θα πρέπει λοιπόν να αρθεί η εν λόγω μη σύμφωνη προς το Σύνταγμα διάκριση, ώστε τα προβλεπόμενα από τη διάταξη αυτή προνόμια για την ασφαλισμένη μητέρα ανήλικων παιδιών να μπορούν να εφαρμοσθούν και για τον ασφαλισμένο του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων πατέρα ανήλικων παιδιών. Τούτο δε, ανεξαρτήτως του εάν ο πατέρας έχει και την αποκλειστική γονική μέριμνα των ανήλικων τέκνων του, δεδομένου ότι τέτοια προϋπόθεση δεν τίθεται από τον νόμο.

4. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, από την επανεξέταση των στοιχείων της δικογραφίας προκύπτουν τα εξής: Ο εφεσίβλητος, ασφαλισμένος του Ιδρύματος, ο οποίος γεννήθηκε το έτος 1948, έχοντας συμπληρώσει το 55ο έτος της ηλικίας του και 7.608 ημέρες εργασίας στην

ασφάλιση του Ιδρύματος μέχρι την 30.5.2003, ζήτησε με την 7626/15.1.2004 αίτηση, που υπέβαλε στο Περιφερειακό Υποκατάστημα ΙΚΑ Θεσσαλονίκης, να του απονεμηθεί σύνταξη λόγω γήρατος, με βάση το άρθρο 28 παρ. 5 εδ. δ' του α.ν. 1846/1951, επικουρικά δε με βάση το άρθρο 4 παρ. 7 του ν.3029/2002, επειδή ήταν πατέρας έξι (6) τέκνων, τα πέντε εκ των οποίων ήταν ανήλικα (σχετ. το 315/15.1.2004 πιστοποιητικό οικογενειακής κατάστασης του Δήμου Βασιλικών, από το οποίο προκύπτει η τέλεση γάμου του προσφεύγοντος με τη Σμαράγδα Ράγιου και η απόκτηση έξι τέκνων, γεννηθέντων στις 9.8.1984, 8.8.1986, 9.6.1988, 20.3.1990, 10.7.1991 και 27.2.1995, καθώς και το από 30.4.2004 εκκαθαριστικό σημείωμα φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 2004, από το οποίο προκύπτει η από κοινού υποβολή με τη σύζυγο δήλωσης φόρου εισοδήματος). Ταυτόχρονα ο εφεσίβλητος, με την 7639/15.1.2004 αίτησή του, ζήτησε την απονομή επικουρικής σύνταξης λόγω γήρατος από το ΙΚΑ - TEAM. Αφού τηρήθηκε η διαδικασία του άρθρου 46 του ν.2676/1999, με την κοινοποίηση σ' αυτόν πρόσκλησης σε ακρόαση, στην οποία ο τελευταίος ανταποκρίθηκε αναπτύσσοντας προφορικά, ενώπιον αρμοδίου οργάνου του ΙΚΑ, τις απόψεις του (βλ. το σχετικό από 9.3.2004 πρακτικό), η Διευθύντρια Συντάξεων του ως άνω Υποκαταστήματος με την 7471/17.3.2004 απόφασή της, όπως αυτή συμπληρώθηκε με την 66378/13.4.2004 έγγραφη απάντηση, απέρριψε την 7626/15.1.2004 αίτησή του, με την αιτιολογία ότι η διάταξη του άρθρου 28 παρ. 5 εδ. δ' του α.ν. 1846/1951 εφαρμόζεται μόνο στις μητέρες και όχι στους πατέρες με ανήλικα παιδιά, η δε διάταξη του άρθρου 4 παρ. 7 του ν.3029/2002 για την αναγνώριση πλασματικού χρόνου ασφάλισης εφαρμόζεται σε ασφαλισμένους των οποίων τα τέκνα γεννήθηκαν μετά την 1.1.2003, ενώ τα τέκνα του εφεσιβλήτου είχαν γεννηθεί πριν την ημερομηνία αυτή. Στη συνέχεια, με την 7472/17.3.2004 απόφαση της ίδια Διευθύντριας απορρίφθηκε και η 7639/15.1.2004 αίτηση του εφεσιβλήτου για χορήγηση επικουρικής σύνταξης από το ΙΚΑ - TEAM, διότι απαραίτητη προϋπόθεση

Ø

Σω

Λ

για τη χορήγηση επικουρικής σύνταξης είναι η προηγούμενη συνταξιοδότηση από τον φορέα κύριας ασφάλισης, πράγμα που δεν ίσχυε στη συγκεκριμένη περίπτωση. Κατά των ανωτέρω αποφάσεων της Διευθύντριας Συντάξεων ο εφεσίβλητος υπέβαλε τις 58533 και 58539/29.3.2004 ενστάσεις, αντίστοιχα, ενώπιον της Β' Τοπικής Διοικητικής Επιτροπής (ΤΔΕ) του ίδιου Υποκαταστήματος Ι.Κ.Α.Η πρώτη εξ αυτών απορρίφθηκε με την 789/συν.61/11.7.2005 απόφαση της Επιτροπής, με την αιτιολογία ότι η διάταξη του άρθρου 28 παρ. 5 εδ. δ' του α.ν. 1846/1951, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 27 παρ. 1 περ. 3 δ' του ν. 1902/1990, αναφέρεται μόνο σε γυναίκες, μητέρες ανήλικων τέκνων, η προνομιακή δε αυτή μεταχείριση των γυναικών δεν είναι αντίθετη προς την αρχή της ισότητας, διότι δικαιολογείται από την ιδιάζουσα σχέση της μητέρας με το ανήλικο τέκνο (προστασία της μητρότητας), ενώ, εξάλλου, η διάταξη του άρθρου 4 παρ. 7 του ν.3029/2002 δεν έχει εφαρμογή στη συγκεκριμένη περίπτωση, διότι αναφέρεται σε τέκνα που γεννήθηκαν μετά την 1.1.1993. Περαιτέρω, με την 790/συν.61/11.7.2005 απόφαση της ίδιας Επιτροπής, απορρίφθηκε και η 58539/29.3.2004 ένσταση του εφεσιβλήτου, για το λόγο ότι δεν συνέτρεχε στο πρόσωπό του η προϋπόθεση της συνταξιοδότησης από τον φορέα κύριας ασφάλισης, εφόσον με την προαναφερθείσα 789/συν. 61/11.7.2005 απόφαση της Επιτροπής είχε απορριφθεί το σχετικό αίτημά του. Ο ήδη εφεσίβλητος άσκησε προσφυγή κατά των αποφάσεων αυτών και ζήτησε την ακύρωσή τους, προβάλλοντας ότι η διάταξη του άρθρου 28 παρ. 5 εδ. δ' του α.ν. 1846/1951, κατά το μέρος που ευνοεί μόνο τις ασφαλισμένες μητέρες με ανήλικα παιδιά είναι αντίθετη προς το άρθρο 4 παρ. 2 του Συντάγματος, καθώς και προς τις Οδηγίες 79/7/ΕΟΚ και 76/207/ΕΟΚ, επικουρικά δε, ζήτησε τη χορήγηση σύνταξης με βάση το άρθρο 4 παρ. 1 του Ν.3029/2002. Το πρωτόδικο Δικαστήριο, με την εκκαλούμενη απόφαση, αφού έλαβε υπόψη ότι η διάταξη του άρθρου 28 παρ. 5 εδ. δ' του α.ν. 1846/1951, όπως τροποποιήθηκε, κατά το μέρος που ευνοεί μόνο τις ασφαλισμένες μητέρες

με ανήλικα παιδιά, είναι αντισυνταγματική ως αντίθετη στην αρχή της ισότητας των φύλων, έκρινε ότι θα πρέπει να εφαρμοστεί και στους ασφαλισμένους πατέρες με ανήλικα παιδιά και, συγκεκριμένα, και στον εφεσίβλητο, ο οποίος κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης συνταξιοδότησης ήταν πατέρας πέντε (5) ανήλικων παιδιών, ακύρωσε δε τόσο την 789/συν.61/17.3.2005 απόφαση της ΤΔΕ, όσο και την παρακολουθηματική αυτής 790/συν.61/17.3.2005 απόφαση και παρέπεμψε την υπόθεση στα αρμόδια όργανα του Ι.Κ.Α., προκειμένου αυτά να ερευνήσουν, εάν συντρέχουν στο πρόσωπο του εφεσιβλήτου και οι λοιπές προϋποθέσεις για τη χορήγηση σ' αυτόν κύριας και επικουρικής σύνταξης γήρατος, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 28 παρ.5 εδ.δ του Α.Ν.1846/1951. Ήδη, κατά της απόφασης αυτής στρέφονται τα εκκαλούντα Ταμεία με την κρινόμενη έφεσή τους, ισχυριζόμενα ότι έσφαλε κατά την ερμηνεία των ως άνω διατάξεων και την εφαρμογή τους, αφενός διότι η διάταξη του άρθρου 28 παρ. 5 εδ. δ' του α.ν. 1846/1951, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 27 παρ. 1 περ. 3 δ' του ν. 1902/1990, αναφέρεται μόνο σε γυναίκες, μητέρες ανήλικων τέκνων, η προνομιακή δε αυτή μεταχείριση των γυναικών δεν είναι αντίθετη προς την αρχή της ισότητας, διότι δικαιολογείται από την ιδιαίζουσα σχέση της μητέρας με το ανήλικο τέκνο (προστασία της μητρότητας), ενώ, εξάλλου, η διάταξη του άρθρου 4 παρ. 7 του ν.3029/2002 δεν έχει εφαρμογή στη συγκεκριμένη περίπτωση, διότι αναφέρεται σε τέκνα που γεννήθηκαν μετά την 1.1.1993.

5. Επειδή από τα παραπάνω το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη ότι η διάταξη του άρθρου 27 παρ. 3 περ. δ' του Ν. 1902/1990, η οποία επανέλαβε υπέρ των ασφαλισμένων γυναικών του Ι.Κ.Α το προνόμιο που προέβλεπε η διάταξη του άρθρου 28 του Α.Ν. 1846/1951(όπως είχε τροποποιηθεί με το άρθρο 5 του Ν.Δ. 4104/1960), που είναι αντίθετο προς τα άρθρα 4 παρ. 2 και 116 του Συντάγματος, κατά το μέρος που θεσπίζεται μόνο υπέρ των ασφαλισμένων γυναικών, αφού συνιστά δυσμενή μεταχείριση για τον άνδρα ασφαλισμένο, συνιστά δηλαδή δυσμενή

διάκριση βάσει του φύλου, κατά τα προεκτεθέντα στην τέταρτη σκέψη της παρούσας, κρίνει ότι πρέπει, εν προκειμένω, να αρθεί η εν λόγω μη σύμφωνη προς το Σύνταγμα διάκριση, ώστε τα προβλεπόμενα από τη διάταξη αυτή προνόμια για την ασφαλισμένη μητέρα ανηλίκων παιδιών να μπορούν να εφαρμοσθούν και για τον ασφαλισμένο του ΙΚΑ εφεσίβλητο πατέρα ανηλίκων παιδιών. Συνεπώς το πρωτόδικο Δικαστήριο, το οποίο έκρινε τα ίδια με την εκκαλούμενη απόφαση και ανέπεμψε την υπόθεση στη Διοίκηση (όργανα των εκκαλούντων), προκειμένου αυτά να ερευνήσουν, εάν συντρέχουν στο πρόσωπο του εφεσιβλήτου και οι λοιπές προϋποθέσεις για τη χορήγηση σ' αυτόν κύριας και επικουρικής σύνταξης γήρατος, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 28 παρ.5 εδ.δ του Α.Ν.1846/1951, ορθώς ερμήνευσε το νόμο και εκτίμησε τα πραγματικά περιστατικά, απορριπτομένων των περί του αντιθέτου υποστηριζομένων με την κρινόμενη έφεση ως αβασίμων. Τέλος, τα όργανα των εκκαλούντων, κατά την εξέταση της ασφαλιστικής περίπτωσης του εφεσιβλήτου μετά την αναπομπή, έχουν την ευχέρεια να λάβουν υπόψη την υπ'αρ.137499/12-11-2009 υπεύθυνη δήλωσή του (εφεσιβλήτου), κατατεθείσα στο ΙΚΑ Θεσσαλονίκης και προσκομισθείσα στο Δικαστήριο κατά την ημέρα της δικάσιμου(16-02-2010) επί της έδρας, με την οποία ο εφεσίβλητος δηλώνει ότι παραιτείται των υπ'αρ.81957και 81966/4-5-2009 αιτήσεων για χορήγηση σύνταξης γήρατος(ΙΚΑ και TEAM) και ζητεί να μην εκτελεστεί η εκκαλούμενη απόφαση, διότι εντός του έτους 2010 προτίθεται να συνταξιοδοτηθεί βάσει των διατάξεων της 35ετίας, αίτημα που δεν μπορεί να εξεταστεί από το παρόν Δικαστήριο στα πλαίσια της κρινόμενης έφεσης.

6. Επειδή, κατ' ακολουθίαν, η κρινόμενη έφεση πρέπει να απορριφθεί.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

-Απορρίπτει την έφεση.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στη Θεσσαλονίκη στις 16-3-2010
και δημοσιεύθηκε στις 30-4-2010, σε έκτακτη, δημόσια συνεδρίαση στο
ακροατήριο του Δικαστηρίου αυτού.

Ο Προεδρεύων

Η Εισηγήτρια

Η Γραμματέας

2010-4-13
07/08/2010
